

Pistes de ball o sales multioçi?

El sector de l'hostaleria nocturna al País Valencià es prepara per a l'arribada d'una nova llei que regularà horaris i catalogació d'establiments.

La major novetat, que serà observada per la resta del país, serà la reconversió dels superclubs de ball, que podien tancar a les 12 del migdia, en sales multioçi que hauran de tancar portes a les 10 del matí. No exerciran com a discoteques, però compliran la mateixa funció.

Una imatge de la discoteca Puzzle. Aquesta luxosa sala va patir l'estigma de la ruta del bakalao, i ara haurà d'adequar els seus horaris matinals als de la nova llei d'espectacles.

Si una cosa és prohibida, no vol dir que estiga menys acceptada per la societat que és susceptible de consumir-la. Penseu en la droga. O penseu en les festes *rave*, festes clandestines on es programa música *acid techno* molt salvatge, i que esguiten tot el país. Per què tenen èxit? Perquè esquiven una legislació restrictiva amb l'oci nocturn.

Ara potser penseu: "Restricció, de què?, si avui els joves poden tornar de la discoteca quan el sol ja és molt alt!". Tindreu raó només en part, perquè, en la majoria dels casos, si tornen tan tard, és perquè les sales se salten una llei restrictiva amb el vistiplau de la mateixa administració que va impulsar aquesta llei. És la hipocresia tan pròpia del nostre siste-

ma. Tothom sap que la realitat és la que és, però els polítics han de fer veure que s'hi poden imposar.

Per tant, en el Principat, per exemple, els *after-hours* (locals matinals) són prohibits, i en canvi, Barcelona és el lloc d'Europa -Eivissa a banda- on més es publiciten, i on més èxit tenen. La passada nit de cap d'any, més de 15 clubs de Barcelona anunciaven que anaven a prolongar la festa nocturna 24 hores. En aquest context, el concepte de "club" pot fer referència tant a una discoteca com a una festa diferenciada que se celebra en tal sala o en tal altra, organitzada per promotors que no tenen a veure amb la plantilla de la discoteca. A Barcelona, la paraula "club" té aquesta última acceptació. En cap d'any, molts clubs dividien

la seua sessió entre dues sales, una de nocturna i l'altra de matinal. Això evita majors problemes amb la policia, perquè alguns locals que obren al matí, tot i que exerceixen com a discoteques, tenen llicències de bars: aquesta és la trampa, ja que, per llei autonòmica, no es concedeixen llicències d'activitats a discoteques d'horari matinal.

La normativa catalana les prohibeix, però delega en els ajuntaments el control. Des de sempre, el PSC s'ha mostrat molt més tolerant que CiU en l'aplicació de sancions a discoteques per assumptes d'horari, i aquesta tolerància *clandestina* és la que regna avui a Barcelona. No obstant això, esporàdicament, salta l'escàndol: al maig de 2001, un jove va ser assassinat d'un tret al cap en un d'aquests locals fora d'hores.

Quan es donen circumstàncies semblants i la premsa les difon, el control pot augmentar temporalment. Però, si es tanca una sala per incompliment de la llei, el club –recordem: la festa itinerant organitzada per promotors externs– es trasllada a un altre local la setmana següent. Quan la policia, al cap del temps, tanca aquest local matinal, el club torna a saltar. I així, fins a l'infinit. Sempre ix més a compte pagar les multes o carregar amb les despeses pel tancament temporal del local, que tallar la vida d'aquesta mena de clubs, que acostumen a cobrar una entrada de 15 euros en uns locals amb capacitat per a més d'un miler de persones. El fenomen dels clubs matinals s'ha reactivat enormement des de la propagació de la música *techno*, intrínsecament unida a aquest tipus de fenomen. I Barcelona és una de les capitals mundials d'aquesta música, gràcies sobretot a la empremta generada amb la celebració del festival de música electrònica Sónar. Paral·lelament, el Principat és un lloc pròdig en celebració de *raves*, festes clandestines organitzades per col·lectius alternatius que ofereixen a l'assistent una entrada més barata que la dels clubs, una llibertat total a l'hora de relacionar-se amb els estupefants, i un aire revolucionari i rebel que combat la comercialització que impregna la majoria de clubs. No obstant això, el seu major atractiu es basa en el caràcter prohibit. La llei no reconeix la seua

existència i manquen de qualsevol llicència. I qui hi assisteix sap que transgredeix la llei, però sense cometre cap delictes. Es tracta d'una morbositat que ha definit l'èxit d'aquesta proposta. I és l'absència d'una restricció legal allò que ha evitat que s'hi repetesca l'èxit de les *rave* de València.

Badalls legals. En la regulació de l'hostaleria d'oci, l'edifici de la legalitat sempre es construeix deixant badalls per on puguen respirar els inquilins. A Balears tenim l'exemple. Com en tot l'estat, la regulació dels horaris és de competència autonòmica. Però, tot i que les característiques absolutament turístiques de la zona empenten a la permissivitat d'horaris, no abunden les llicències que puguen permetre a les sales obrir al matí. Ara bé, hi ha una illa anomenada Eivissa que conté els locals fora d'hores –Space i DC10– més famosos de l'univers: dels 1.441.000 turistes que visitaren l'illa al 1998, l'any en què Eivissa es

va convertir oficialment en la destinació preferida dels joves anglesos, revistes especialitzades en música de ball com ara *Mig Mag* o *Muzik* calculaven que mig milió hi acudiren per poder ballar a l'Space. Per fer-ho hagueren de pagar una entrada de 5.000 pessetes (30 euros). El gran èxit de Space ha fet que a Mallorca hi apareguen imitacions que volen emular la seua glòria econòmica. La manera d'aconseguir-ho és que els locals tinguen distintes llicències d'activitat. És a dir, si, per obrir al matí, una discoteca ha de pagar també llicència de bar, perquè només els bars poden obrir al matí, doncs la paga i punt. L'administració local acostuma a mesurar quina quantitat de dobles llicències d'aquest tipus pot concedir, i així hi ha oferta, i, en teoria, la llei no es vulnera.

Ara bé, el temps indica que les coses canviaran. I el País Valencià n'és una bona metàfora. Perquè tot el que passa en altres llocs durant la nit, ja ha passat ací.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A.

**busca
Promotor/a**

per a Catalunya, País Valencià i les Illes Balears

(Envieu el currículum a EL TEMPS, Av. Baró de Càrcer, 40-13a.

46001 València. Referència S.M.)

A tot arreu, la majoria de locals matinals amb els quals s'ha actuat amb tolerància legal han allargat el seu horari fins a la nit, i han permès l'anomenat "encadenament festiu". És a dir, que aquestes sales tanquen a una hora en què la llei ja permet que altres sales d'horari normal hagen obert les portes. La conseqüència és que això facilita que els joves puguin mantenir-se fins a 72 hores seguides de festa. No cal dir que ningú no és capaç de córrer semblant marató sense ajuda de la química, amb la qual cosa, els traficants de cocaïna i èxtasi sempre formen part de la cursa col·lectiva.

Com tothom deu recordar, aquest fenomen, avui propi de Barcelona i Eivissa, ja es va viure al País Valencià en la primera meitat dels 90 sota el nom de "ruta del bakalao". Com que les grans sales que integraven la "ruta" estaven situades en carreteres de València i Alacant, el perill real d'accidents de trànsit en cap de setmana era una constant. Al llarg dels anys, distintes campanyes administratives, policials i periodístiques han deixat la "ruta" en estat residual. I ara la Conselleria de Justícia, que prepara una nova llei d'espectacles i de regulació d'horaris per enguany, la vol tancar definitivament.

Empresaris de discoteca, veïns i administració han pactat que, en el nou catàleg horari, les 7.30 hores del matí siga l'hora límit de tancament per a discoteques. Però, què faran amb locals com Puzzle o The Face? Són sales valencianes amb plantilles que superen les 60 persones i capacitat per a gairebé 5.000 clients, que concentren el seu treball en

la franja horària de 7 a 12 hores del matí. Hi ha almenys deu d'aquests locals al País Valencià. Fins ara podien desenvolupar la seua activitat perquè l'actual llei d'espectacles -vigent des del 1991, i pionera en la seua formulació- permetia la concessió d'horaris especials a sales que no provocaren molèsties veïnals. Però després dels escàndols relacionats amb "la ruta del bakalao", i com era previsible, la Conselleria de Justícia ha suprimit els horaris especials. No obstant això, les antigues sales de "la ruta" no hauran de tancar, però sí de reconvertir-se. "No tolerarem que siguen discoteques que obriguen de matí", apunta un portaveu de la Conselleria. I aleshores, què faran?

Doncs transformar-se en una altra cosa, però sense deixar de donar servei. Una detallada enquesta sobre l'oci valencià impulsada per l'Associació empresarial de Discoteques (AD) apunta que 200.000 persones estan de festa al País Valencià entre les 7 i les 10 del matí del cap de setmana (després, el públic és molt residual). Per tant, l'administració sap que ha d'haver-hi locals oberts en aquesta franja horària. I la proposta d'AD, amb la qual es mostren d'acord els veïns, passa perquè es transformen en sales multioci, una nova categoria en el catàleg d'establiments que no interfereixca en la dels locals que fan de discoteca.

Aquestes sales podran tenir pista de ball, però també han d'oferir altres activitats que les allunyen de la festa rabiosa. Hauran d'oferir menjar, o exposicions fotogràfiques o pictòriques, o desfilades de models, o performances, o ac-

Heineken presenta:
València Invierno
25|01|02
Dj Terry Farley (UK)
Percusión Visuals

Viernes 18 · Sábado 19 · Viernes 25 · Sábado 26 Enero 2002
Campanya V.I.P 2002

www.ministryofsound.com
www.discotecahelneken.com

Un cartell anuncia una festa del club anglès Ministry of Sound en la sala The Face de València. És una de les discoteques que haurà de fer-se centre multioci per continuar funcionant.

tuacions teatrals. És un model alternatiu ja implantat en altres països europeus i que dona possibilitats als clients més enllà de l'obvietat. Així, hi haurà possibilitats d'allargar la festa, però d'una manera més polivalent, i, per tant, menys relacionada amb els abusos del cap de setmana.

L'acord sobre la reconversió d'aquests espais pot arribar aviat. Si es concreta sense problemes, la resta de territoris del país hauran de mirar cap a València per veure si poden convertir un problema en un avantatge.

Joan M. Oleague

Cines Babel
Cines Albatros

Cines Babel

EL HIJO DE LA NOVIA
Una pel·lícula de Juan José Campanella

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS: 3,61 €
Tota la setmana.
(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS: 3,61 €
De dilluns a dijous

C/ Vicente Sancho Tello, 10. VALÈNCIA

RICARDO DARÍN   HÉCTOR ALTERIO   NORMA ALEANDRO

EL HIJO DE LA NOVIA

REGIDOR DE JUAN JOSÉ CAMPANELLA